

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 516
Simbătă,
12
decembrie
1992
10 lei

+

În Sibiu nici la ora actuală nu există un adevărat monument al martirilor Revoluției. Administrația, deputații și senatorii au uitat că treptele parcurse spre funcțiile ce le dețin au fost stropite cu sânge?

Dar noi, ceilalți, să nu uităm a aprinde lumânări la locurile pe unde au căzut copiii, frații și părinții noștri în decembrie 1989.

Foto: R. BALINT

+



Sibiul nu există!

Joi seară, în încheierea rubricii „Actualități”, Televiziunea Română ne-a oferit, prin reprezentantul Procuraturii militare, una dintre cele mai stupeficante informații — PRIN OMISIUNE! Făcându-se bilanțul cercetărilor privind evenimentele din decembrie 1989 — orase, morți, răniți, dosare soluționate — am avut surpriza amară de a constata că Sibiul... lipsește. Adică, cei ce nu știu nimic despre participarea în Revoluție a orașului nostru, despre enormele sale sacrificii — aproape 100 de morți și peste 200 de răniți — vor rămâne cu impresia că taman în orașul păstorit de fiul dictatorului, Nicu Ceaușescu (acum liber și ferice) nu s-a întâmplat nimic, că acesta — odrasla odioșilor — a fost un bun părinte, că aici s-a trăit ca în sinul lui Avraam, cu de toate, dar fără securitate, miliție, nomenclatură etc. Diversiune? Poate! Un lucru e sigur însă: nu e prima oară cînd cei care și-au sacrificat viața pentru doborîrea dictaturii comuniste (în favoarea alteia, originale) sînt uitați de autorități, batjocorindu-li-se memoria. Acum, tot felul de ticăloși au ieșit în față, procurîndu-și „certificate de revoluționari”, pentru a ne spune cum și cît s-a tras în ei — chiar și unii care sînt criminali — sadea, aflați atunci în solda celor ce conduceau represaliile.

Multe porcării se mai întîmplă în țara asta, de la bîză pînă la vîrf, de la corupție pînă la profanarea martirilor: toate, pentru o democrație, peste care niște nemernici își scutură trandafirii.

Traian SUCIU

PROTEST

ADRESAT PROCURATURII GENERALE A ROMÂNIEI,

urmare difuzării pe postul național de televiziune a comunicatului Procuraturii Militare, referitor la evenimentele petrecute în 21 și 22 decembrie 1989

Sibiul este trecut sub tăcere în mod nejustificat. Între 21 și 29 decembrie 1989 s-au înregistrat 97 de morți și 217 răniți; dintre aceștia aproape un sfert sînt astăzi invalizi: 6 — gradul I de invaliditate cu însoțitor și 14 — gradul II.

De peste un an de zile asociațiile revoluției și autoritățile locale au înaintat guvernului memorii de solicitare a titlului de oraș-martir pentru Sibiul care s-a ridicat, alături de Timișoara, încă din data de joi, 21 decembrie 1989. Nu s-a primit nici un răspuns, dar nu ne-am pierdut speranța, mai așteptăm.

Ne revoltă tăcerea sub care sînt trecute evenimentele în discuție de către procurorii care și-au petrecut pe aici luni de zile de anchetă.

Asociația pentru Cinstirea Eroilor
Martiri — Sibiu

Asociația Răniților Revoluției din
decembrie 1989

Asociația Sibiu — Decembrie 1989

Primăria municipiului Sibiu

Consiliul Județean Sibiu

Prefectura județului Sibiu

N.R. — Protestul a fost remis și TVR spre difuzare.

Muzeul Civilizației și Tehnicii Populare „ASTRA”

CONFERINȚĂ DE PRESĂ

Miercuri, 9 decembrie a.c., ora 12, Casa „Hermes” a fost gazda unei întâlniri cu ziariștii locali pentru evaluarea momentului pe care îl parcurge Muzeul Civilizației și Tehnicii Populare „ASTRA”. Domnul director Corneliu Bucur a făcut cunoscute două Proiecte subsumate „unui efort național care privește schimbarea imaginii despre România”. Ele au fost înaintate președinției, parlamentului, guvernului, Academiei Române, Ministerului Culturii și altor foruri competente în a lua decizii în această problemă. Generoase în intenție și acoperind poate o arie prea vastă pentru a fi finalizate imediat, ele cuprind: introducerea științei etnologice în licee și universități; reciclarea postuniversitară a ambasadorilor prin studii intensive („o diplomatie fără inițiere etnoculturală e înfrîntătoare”); înființarea pe

lîngă Muzeul „ASTRA” a unei filiale pe profil etnografic; redactarea, sub egida Academiei, a unei Tetralogii etnologice care să privească spațiul românesc; realizarea unui sistem de tipărire a unui program de recomandare al primelor valori (exemplu: Ghid al muzeelor etnografice în aer liber); realizarea unor seriale documentare; înființarea Academiei artelor tradiționale; stimularea „prin Guvernul României, a meșteșugului artistic tradițional.

Al doilea proiect vizează: conturarea Muzeului Civilizației și Tehnicii Populare ca o carte reprezentativă pentru Sibiu; realizarea Muzeului de Artă Populară Săsească și a Muzeului „Astrei”.

În continuare, au fost enumerate noutățile muzeului și proiectele de viitor (Dl. Vasile Avram a menționat posibilitatea reabilitării magiei populare prin valorificarea potri-

vită a vestigiilor).

În final, s-au făcut referiri la sărbătorile de iarnă ale acestui an. Muzeul promite organizarea unor manifestări legate de tradiția populară autentică: invitație la colindă, datini și obiceiuri de iarnă, în muzeu, pentru 27 decembrie; o posibilă paradă a măștilor pe B-dul Nicolae Bălcescu; participarea la Pomul de Crăciun.

Lucian FILIP

P.S.: În ceea ce privește rezerva d-lui director Corneliu Bucur față de un coleg ziarist sintem de părere că nu-și avea locul în cadrul unei conferințe de presă pe teme de muzeu. Nu ne putem aștepta la unanimitate în nici un domeniu. Nici nu ar fi bine să fie așa. Dezacordurile, diferențele de opinie, rezervele sînt dreptul și libertatea omului, care poate fi, pe lîngă profesor, și ziarist. (L.F.)

Societatea civilă

LOBBY — URI parlamentare

Mai evidentă decît la nivelul local, pierderea contactului cu alegătorii se manifestă la nivel parlamentar. În ciuda faptului că la sfîrșit de săptămînă — în mod curent — sau și mai des, dacă e cazul — parlamentarii ar trebui să se întîlnească cu cei care i-au ales. Din păcate ne aflăm în imposibilitatea de a exemplifica un asemenea caz în ce privește proaspeții aleși.

În acest caz, grupurile cetățenești de interese vor putea să acționeze pentru a-i „activa” pe parlamentarii ce uită pe cine reprezintă, în sensul de a-l obliga să ia în seamă doleanțele celor din circumscripția lor. De dorit ar fi — de vreme ce o asemenea inițiativă nu pare a avea șanse să vină din partea celor aleși — ca cetățenii să organizeze, din proprie inițiativă, întîlniri cu aceștia în circumscripțiile lor. Să nu uităm totuși că și puterile de

muncă ale unui parlamentar sînt limitate și, deci, întîlnirile cu un grup civic îi ușurează munca de documentare, înarmîndu-l chiar cu argumente puternice pentru a susține o dezbateră în forul legislativ.

Pentru probleme de interes general — în care cazuri statul se află adesea pe altă poziție decît cetățenii — existența unor grupuri civice este de maximă importanță, ea putînd conduce (prin parlamentarii ce acceptă să le reprezinte) la crearea unui grup de parlamentari, un lobby (indiferent de culoarea politică a celor ce-l compun). Existența unui lobby poate duce la rîndul ei la adoptarea unei legislații în concordanță

(Continuare în pag. a IV-a)

Marius GHEORGHIU

6. Știm că ați avut, stimate maeștre, relații strinse cu romancierul Liviu Rebreanu și cu familia sa, dovadă că v-au vizitat la Mediaș, după cum ne informează „Gazeta Mediașului” din anul 1938. Ce ne puteți spune despre această vizită?

G.T. — Cu romancierul Liviu Rebreanu am avut relații foarte strinse. Ne-a legat o sinceră prietenie ce s-a desășurat pe parcursul celor 17 ani, cât am trăit în București. În vremea când Liviu Rebreanu era director la Teatrul Național, venea adesea în redacția ziarelor „Adevărul” și „Dimineața” unde eram redactor și lucram într-un birou cu poetul Adrian Maniu, cu Horia Roman, Mircea Grigorescu, Barbu Lăzăreanu, Constantin Graur — proprietarul trustului de presă. Rebreanu ne aducea bilete gratuite pentru teatru. În vremea aceea el traducea piese de teatru din limba germană. Când tradus o piesă din dramaturgul Gerhard Hauptmann, l-am ajutat, ca unul care cunoșteam germana, la stabilirea înțelesului unor cuvinte. Așa ne-am împrietenit.

Cu romancierul Liviu Rebreanu mă întâlneam apoi la ședințele de la Academie. Am asistat chiar la ședința Academiei, în care și-a rostit discursul de recepție, despre **țărănul român**, într-unul din marii elogii. Când s-a căsătorit fiica sa Puia cu locotenentul Vasilescu, la Biserica Albă de pe Calea Victoriei, am asistat la acea cununie. Îmi amintesc că naș de onoare a fost Iuliu Maniu.

În luna septembrie 1938 Liviu Rebreanu m-a făcut o vizită la Mediaș împreună cu soția — Fanny și fiica — Puia. Trebuie să notez că Liviu Rebreanu călca pământul Mediașului pentru a doua oară, căci în 1928 mai fusese o dată, când s-a dus în comună învecinată, Dirlos, să inau-

DE VORBA CU GEORGE TOGAN

III. Mărturii culturale

gureze: o placă comemorativă în amintirea criticului literar Ilarie Chendi. Atunci fusese însoțit de poetul Ion Minulescu și de dramaturgul Mihail Sorbul. Liviu Rebreanu venind la Mediaș a ținut să mă vadă la casa părintească din str. Plevnei nr. 18, casă cu o frumoasă grădină, în care doamna Fany Rebreanu a putut să admire straturi de flori frumoase, o grădină picturală care te predispucea la contemplare. Și soțul ei, care era și viticultor la conacul de la Valea Mare (lingă Pitești) a admirat via și colțul cu pomi fructiferi de tot soiul, printre care și un păr bătrîn, unde părinții mei și surorile mele, la masa de sub acest pom, au servit oaspeților o supă de găină cu tăței, friptură de pasăre garnisită cu cartofi prăjiți, plăcinte împătate și o cupă de vin din acei „vinum bonum Toganensie”. La masa din grădină am purtat discuții de la suflet la suflet despre problemele literare ale vremii și despre romanele sale, apoi scoțind un exemplar din romanul „RASCOALA” ce a apărut în 1936 în editura „Adevărul”, m-a scris următoarea dedicație: „Lui George Togan, spirit cultivat, fost director al revistei „PLASTICA ROMÂNEASCĂ” din București și actual director al „GAZETEI MEDIAȘULUI” — în amintirea distinsei gazduiri, a mea și a familiei mele, în casa sa ospitalieră din Mediaș și sub falnicul său păr din frumoasa sa grădină, la umbra căruia s-au odihnit mai mulți oameni de litere. Cu toată prietenia scriitoricească, LIVIU REBREANU,

Mediaș, la 2 sept. 1938”.

După masă am ieșit în oraș la cofetăria din Piața Regele Ferdinand. Pe urmă l-am dus de a vizitat fabrica de vase emailate, „Westen” (astăzi Emailul). Aici a fost condus de Ilie Luția, singurul director român de la această fabrică și care, la plecare, i-a dăruit o minunată colecție de vase emailate, în semn de stimă față de marele romancier și familia sa.

Întâlnirea mea la Mediaș a fost consemnată în „Gazeta Mediașului” din 15 sept. 1938. Legătura cu Liviu Rebreanu am păstrat-o în continuare și în 1940 el devenind colaborator la gazeta mea „VOCEA TÂRNAVELOR”.

Prin cele două vizite făcute la Mediaș de către marele scriitor (în 1928 și 1938), numele său a rămas viu întipărit în inima mea și a medelșenilor. Amintirile despre marii oameni de litere au fost întotdeauna necesare, mai ales despre aceia care au pus temelii trainice literaturii noastre și cu care ne mindrim.

7. Printre dascălii d-voastră de renume, unul a fost și Hermann Oberth. În 1932, aveai 22 de ani, iar el experimenta, pentru prima oară în lume, pe terenul Școlii de aviație, un foarte sofisticat program de zbor. Ce cunoașteți despre această etapă din viața marelui savant?

G. T. — Eram elev la liceul german „St. L. Roth”, între anii 1922—1927, și-l aveam ca profesor de matematici și fizică pe Hermann Oberth. Copiii nu prea aveau respect față de profesorul lor, pe care-l socoteau cam trăznit. Într-o zi un e-

lev a adus o vrabie, pe care legind-o cu ață de picior, i-a dat drumul pe sub bănci și când unul din ei era scos la lecție și nu știa, trăgea de sfoară făcând pasărea să cripească și atunci s-au produs mari hohote de ris. Profesorul Oberth, ca să-i poată stăpîni, le promitea că le va povesti despre rachetă. Atîta așteptau copii. Aunci scotea un sul de pergament, cam de dimensiunea 60x40 cm, prinzîndu-l cu pioane pe tablă, pe care era desenată racheta la care lucra și ne povestea despre istoricul ei, începînd din îndepărtata Chină, unde cu două mii de ani în urmă s-ar fi încercat un asemenea lucru. Altă dată ținea conferințe despre rachetă în frumoasa aulă a liceului, cu vitralii colorate la ferestre și cu zodiile ce împodobesc tavanul. Aula era întotdeauna plină de ascultători.

Știu apoi că prin 1925 Casa de filme UFA din Berlin a făcut un film, „FEMEIA ÎN LUNĂ”, după indicațiile profesorului Hermann Oberth, la care toată școala noastră a fost dusă, la cinematograful delîngă gară (azi sediul Societății Gaz Metan) să-l vizionăm.

După terminarea liceului, în 1929, am fost în mai multe rânduri în casa profesorului Oberth, care mi-a dat un studiu despre racheta sa, apărut în revista „La science et la vie” din Franța și o fotografie a sa, urmînd să scriu un articol într-o revistă.

După stabilirea mea la București, pentru a putea continua studiile, lucram ca

redactor la ziarele „Adevărul” și „Dimineața”. În anul 1932 m-am trezit la redacție cu profesorul Hermann Oberth, care auzise că lucrez acolo și mi-a povestit că a vorbit la radio și că a fost primit de regele Carol II în audiență, căruia i-a cerut aprobarea să lucreze la atelierele Școlii de aviație din Mediaș pentru a-și pune racheta la punct. Înainte de a pleca mi-a lăsat manuscrisul conferinței sale de la radio (peste 30 pagini dactilografiate), pe care o pusesem în sertarul biroului. După o vreme însă, manuscrisul dispăruse...

După cîte cunosc, profesorul meu Hermann Oberth, a lucrat scurt timp în atelierele Școlii de aviație. Germanii auzind de proiectul lui l-au luat și dus în Germania, punîndu-i la dispoziție un vast atelier de lucru, unde a inventat racheta V1 și V2 ajungînd astfel părintele rachetelor moderne.

Ultima dată cînd l-am văzut a fost în anul 1972. Venise la Mediaș împreună cu soția și s-a întîlnit cu foștii săi elevi în aula liceului german. A vorbit la început în limba română, apoi a continuat în limba germană, cu translator. Am ascultat cu sfîntenie expunerea lui despre rachete. La sfîrșit, toți foștii elevi l-am felicitat, apoi am purtat discuții prietenești cu dînsul. Ne-am bucurat enorm că orașul Mediaș, care pînă atunci era cunoscut ca centru al „TĂRII VINULUI” (Terra Vinifera) în Evul Mediu — ca oraș vestit al breslelor de meșteșugari, ca oraș al celebrilor poeți umaniști Jacob Piso și Christian Schesăus, ca oraș istoric al lui Laurențiu Toppeltin, iar azi și ca oraș al primei rachete din lume...

— Vă mulțumim d-le Togan pentru acest interesant interviu.

Titus ANDRONIC

TEATRU

În cadrul schimburilor culturale între Teatrul de Stat Sibiu și Teatrul Național Tîrgu Mureș, mureșenii vor fi oaspeții teatrului sibian marți, 15 decembrie, ora 18, cu piesa ARTHUR OSINDITUL de Matei Vișniec, în regia lui Dan Alexandrescu. Biletele se vînd la Agenția teatrală între orele 10—16. (G.B.)

PENTRU VETERANI

- Veteranii de război care s-au fotografiat în data de 1 decembrie 1992 la cimitirul „Eroilor” sînt invitați a se prezenta la Cercul Militar Sibiu să-și primească fotografia.
- Cine cunoaște adresa veteranului de război FUCIDJI CONSTANTIN este rugat să-l anunțe să se prezinte la Cercul Militar Sibiu pentru perfectarea formelor prevăzute de Legea 49/1991.

Calendar creștin

- Întru a 12-a zi din decembrie este pomenirea Preacuviosului Spiridon făcătorul de minuni, a Sfîntului Mucenic Sinetos și a Sfîntului Alexandru Arhiepiscopul Ierusalimului.
- Întru a 13-a zi din decembrie este pomenirea Sfîntilor Mucenici Eustratie, Axentie, Eughenie, Mardarie și Orest.
- Tot întru această zi pomenirea Sfîntei Mucenice Lucia fecioara și a Preacuviosului Arsenie din Latro.
- Întru a 14-a zi din decembrie este pomenirea Sfîntilor Mucenici Tîrs, Leuchle și Calinic.
- Tot întru această zi pomenirea Sfîntilor Mucenici Filimon, Apolonie, Arian și a celor împreună cu dînsii.



Luni, 14 decembrie 1992

14,00 Actualități; 14,10 Calendarul zilei; 14,30 Video-

satelit; 15,20 Avangremiera săptămîinii; 15,40 Copiii noștri — viitori muziceni; 16,00 S.O.S. Natură; 16,30 Confluente; 17,00 Actualități; 17,05 Emisiunea în limba maghiară; 18,35 Pro Patria; 19,30 Desene animate; 20,00 Actualități; 20,35 Tezaur; 20,55 Studioul „E”; 21,20 Teatru TV: „SRIGOI” de H. Ibsen; 23,35 Actualități; 23,50 Sport.

CINEMA — Actori și roluri

Îndrăgostiții din „Amantul” (II)

„În limuzină se află un bărbat foarte elegant care se uită la mine. Nu e alb”.

Spuneam, săptămîina trecută, că pentru rolul „tinerei” Annaud a apelat la o debutantă, fotomodel, englezoaica Jane March. Dar cine este cel care alătură grației sale „Inocent — provocatoare”, grația orientală, cerută de rolul „chinezului”?

Se numește Tony Leung. Nu, nu este un debutant. Deși nouă acest nume nu ne spune nimic pînă acum, el este un star al filmului asiatic. Tony Leung a primit în acest an premiul „Oscar”... taiwanez, „THE GOLDEN HORSE” pentru rolul din FAREWELL MY CHINA. Cum a ajuns la 32 de ani unul din cele mai mari staruri ale Asiei? Cred că nu greșesc cînd afirm că din întîmplare și întîmplarea poartă nume de femeie! Soarta, norocul a făcut ca într-o zi să cunoască o fată. Dragoste fulgerătoare. S-a dovedit apoi că ea e fiica unui mare regizor de film. Chinez. Pretendent tenace, Tony a fost

îndelung cîntărit de tatăl fetei. În Orient, lucrurile nu se fac în grabă. După un timp Tony e chemat la Beijing pentru un rol într-un film. Se aștepta la ceva de umplutură, de figurație, pentru a afla cu stupefacție că viitorul socru l-a distribuit în rolul principal al unei superproducții istorice în două părți. Începutul a fost un mare succes. Cele două filme despre viața împărătesei Tesu Hi i-au adus premiul pentru cel mai bun actor al anului 1984, din Hong-Kong. După o scurtă escală la televiziunea din Hong-Kong, Tony Leung se va dedica filmului jucînd, pînă la AMANTUL, în vreo 19 filme. E puțin lucru să amintim că Bertolucci l-a vrut, la un moment dat, pentru rolul din ULTIMUL ÎMPĂRAT?

A urmat întîlnirea cu Annaud. S-au văzut la hotelul „Peninsula” din Hong-Kong: un star rezervat, temător, conștient de implicațiile aventurării într-un univers nou; acela al filmului european, cu totul altceva decît făcuse el pînă atunci. Apoi întîlnirea cu Jane March,

la Paris, hotărîtoare pentru acordarea rolului. Și lucrul cu Annaud — experiență unică — lucru cu un regizor care explică ghidează precis dar fără strictețe, obținînd de la actor tot ceea ce personalitatea lui are mai bun. Referindu-se la creația actoricească a lui Tony Leung, la modul în care acesta a redat nuanțele rolului, un studiu de caracter mai aparte, Jean Jacques Annaud spunea: „În el am găsit un aliat al regizorului”.

Celebru la Hong-Kong, pășind cu AMANTUL spre consacrarea internațională, Tony Leung, care și-a încercat mîna și în teatru, regizînd un show plasat într-o anume piață Tiennanmem și într-un anume 4 iunie 1989, visează la un timp cînd actori accidentali vor filma în producții Hong-Kong. Și îl vede în spatele aparatului de filmat pe Tony Leung. Pe regizorul Tony Leung. Este un simplu vis? Din ceea ce știm despre Tony, credem că nu! Pentru că el poate fi mai mult decît un june prim asiatic!

N. MOT



S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretar redacție: Ioan Rodan, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girnod, Ștefan Mihai • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

III. SIMILITUDINI

Pe teritoriile românești, viața economică, culturală și socială s-a dezvoltat diferit de la o perioadă la alta. În Transilvania o adevărată revoluție s-a produs odată cu legalizarea bisericii greco-catolice, a religiei unite, a Școlii Ardelene de la Blaj, de la finele secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Pe lângă drepturile materiale obținute, ideea națională a avut un loc deosebit de important care s-a dezvoltat prin școlile înființate în limba română în toate localitățile din Transilvania, în jurul bisericii greco-catolice.

Revoluția culturală a Școlii Ardelene a adus o mare contribuție la pregătirea mișcării maselor populare din 1848.

Revoluția din 1848 a avut un amplu caracter de revendicărilor. Programul revoluționarilor moldoveni și munteni avea ca țel împrăștierea țăranilor și problema creării statului român. Acest program, cit și cel din Transilvania mai urmărea egalitatea în fața legii, independență administrativă și legislativă, impunerea fiscală să fie proporțională cu averea, eliberarea țăranilor din iobăgie. Prin adunarea de la Blaj din 15-17 mai, cei 40.000 de participanți au declarat: „noi vrem să ne unim cu Țara”, egalitate națională și reprezentare proporțională în Dietă.

După anul 1859 Alexandru Ioan Cuza, a adus o serie de reforme economice și culturale în folosul pălmașilor; mișcările violente au fost minime, fără a avea consecințe sociale de schimbări revoluționare.

Atât în România condusă de regele Carol I cit și în Transilvania s-au dezvoltat curente naționale de unire a tuturor provinciilor românești în-

tr-un singur stat unitar și național. În 1918 țelul a fost atins când a început procesul de unificare socială și culturală între toți românii. În 22 de ani coeziunea între români a fost înfăptuită în ciuda diferențelor de opinii politice între partide. Singurul partid politic care a avut o atitudine destructivă față de integritatea României a fost partidul comunist din România, el fiind o anexă a Cominternului dirijată de Moscova. Îmi amintesc cu regret și cu rușine de perioada când nu împlinisem 17 ani, că făceam parte din Unionea Tineretului Comunist (asta s-a petrecut în 1930). Ideile comuniste erau foarte atrăgătoare și am înțeles să mi le însușesc. Până într-o zi, și ziua aceea a sosit, într-o sedință de celulă, în vara anului 1931, instructorul de partid ne-a comunicat că avem un nou secretar general al Partidului Comunist din România, pe tov. Barbu. Un alt membru al celei bine informată a spus că de fapt pe noul secretar general îl cheamă Alexandru Danieliuc, ucraianian, și face parte din Comitetul Central al PCUS. Am înmărmurit de uimire, deoarece în altă sedință a UTC am fost instruiți că România Mare s-a format prin cuceriri coloniale. Acest fapt m-a determinat să studiez mai îndeaproape istoria. Mi-am dat seama că am intrat în rândul trădătorilor de țară. Și atunci i-am părăsit definitiv, exemplul meu fiind urmat și de alți tineri români.

În 1946 numita Bodea Maria, responsabilă cu învățământul pe toată Valea Jiului m-a admonestat în ceea ce privește problema Basarabiei, deoarece, susținea ea, această provincie întotdeauna a aparținut Rusiei. Adevărul istoric

ce l-am adus ca argument: Rusia a ajuns cu granița pe Nistru în anul 1792, ca urmare a războiului ruso-turc; mai mult, până la Bug sînt nenumărate localități românești.

Și azi mai sînt elemente trădătoare, care privesc problema Basarabiei cu mentalitate pro-rusească. Unii basarabeni, care în 1940 au fugit de comuniști, aici, în România, s-au procopsit. Mai mult, au încercat să ne învețe pe noi comunismul. Azi aceștia sînt elemente pasive, unii dintre ei buni colaboratori ai Puterii.

Incursiunea istorică, din secvențele anterioare, este menită să ușureze cititorului neavizat, interpretarea justă a evenimentelor petrecute după anul 1944.

(va urma)

Vasile GIURGIU

Scrisoare deschisă către Guvernul României

Salariații sindicali ai Federației „UNIREA” din Cartelul sindical „ALFA” ce cuprinde următoarele sectoare de activitate: oțelărie, turnătorie, forje, tratamente termice, prelucrări mecanice și mecanica fină consecvenți principiilor parteneriatului social, solicită de urgență măsuri clare privind redresarea economico-socială față de următoarele aspecte:

— creșterea aberantă a costurilor fără a se asigura protecția socială corespunzătoare;

— indexarea hotărâtă de guvern este efectuată doar cu acordul unei părți minoritare a sindicatelor;

— cum este posibil ca industria României care aduce aproximativ 60-70 la sută din valoarea țării să nu poată beneficia la reinvestirea nici de jumătate, iar artificial acest blocaj financiar blochează plata salariilor?

— există oare un al doilea guvern paralel cu cel legal? Guvernul Isărescu?

Colegiul de conducere
președinte
DOREL RACOLȚEA,

La Cluj Intoleranță obtuză și primitivism politic

Nici după numele ce-l poartă, nici după modul cum se comportă, primarul Clujului nu pare să fie nici român, nici creștin. Numele de Funar al d-lui primar face parte din aceeași categorie precum Căldărar, Ciurar, Cărmădar etc., a căror sorginte este bine cunoscută. Iar, dacă ar fi creștin, ar ști că în fața lui Dumnezeu toți sîntem egali și că, în fapt, nu este important ce sîntem ca etnie ci, cum reacționăm ca indivizi, cu comportament social normal, sau, dimpotrivă, facem proba unor reacții deviate.

Dacă ar fi cu adevărat român și bun creștin, dl. primar Funar ar ști că cel ce prigonește și batjocorește, mai mult și mai tare se înjosește decît cei pe care-i umilește.

Cu toate că omenia și toleranța românilor este proverbială, dl. Funar face probă inversă. Interpretarea Constituției și a legilor o face în mod abuziv, arbitrar și selectiv, în funcție de prejudecățile ori pornirile sale belicoase, de sorginte naționalist-comunistă.

Pentru dl. primar de Cluj, Legea ocrotirii monumentelor și siturilor istorice nu există, așa cum nu există nici o localitate cu numele de Kolosvar și nici o etnie de aproape două milioane de unguri în a căror limbă s-ar defini, în modul enunțat, inexistența a sezare. În schimb, pentru d-sa există un decret de prin 1974, de pe vremea „bumului român”, drag d-lui Funar, pe temeiul căruia filnțează municipiul Cluj-Napoca! Dacă „ie-

poca” s-ar mai fi prelungit pînă spre anul 2000 poate că românii ar fi avut norocul să-și regăsească toate obîrșile indoeuropene anterioare lui Dromihete, iar toponimia ar fi devenit autentic... preistorică!

Oare, la Cluj să nu se știe că stîmirea patimilor naționaliste și stimularea instincțelor primare pot duce la stări conflictuale cu consecințe imprevizibile și de tragică gravitate?! Exemplul intoleranțelor din spațiul balcanic, ca și al celor din îndepărtata Indie cu consecințe dezastuoase — suferințe imense și victime fără număr — nu semnifică nimic pentru dl. primar și cei din jurul său?

prof. Nicolae POP

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

În acest timp, Ioan Nemeș dialoga cu manifestații, de la balconul locuinței sale din blocul IX. „Fiți atenți, la geamurile de la etajul doi se pregătesc să tragă” sau „L-a omorît pe generalul Milea, s-a anunțat adineaori la televizor”. Participa, de acolo, cu tot sufletul lui tineresc, păstrat în ciuda vîrstel, la desfășurarea evenimentelor. Așteptase de mult aceste clipe, se săturase și el „pînă-n gît”, cum spunea deseori, de Ceaușescu și de comuniști. „Aș vrea să trăiesc măcar pînă cade tiranul, să știu că m-am răcorit”. De clipea ori fusese hotărît să meargă să-și depună carnetul de partid — și ar fi făcut-o cu siguranță dacă nu s-ar fi temut că prin acest gest i-ar pune în pericol pe cei doi copii ai săi. Era un om cînstit, muncitor, integru. La fabrică, toată lumea îi spunea „nea Ioane”, cu afecțiune și cu respect, mai ales pentru faptul că, în calitate de șef de echipă, i-a învățat pe mulți nu numai meserie ci și lecția vieții...

De pe balcon alerga iarăși în fața radioului și a televizorului, apoi cobora în stradă și conversa cu manifestații, pentru că după clipea clipe să urce din nou, spre a urmări de la înălțimea etajului patru desfășurarea conflictului [...]. A coborît din nou scara, în spatele blocului, așa

cum era, în halat și papuci, aruncîndu-și numai un trenel pe umeri. Acolo l-a surprins deschiderea focului. A văzut cum cad pe caldarîmul străzii primele victime, cum atmosfera se umple de fum și cum se risipesc oamenii în toate părțile, ca niște animale hăituite de pușca vîntorului.

S-a retras și el în apartamentul de la etaj, aducînd cu sine și doi manifestații care reușiseră să se refugieze din fața gloanțelor ucigăse în casa scîrilor. I-a invitat să șadă pe canapeaua din sufragerie și i-a înbiat cu cîte o cafea. Aici erau, judecînd după aparențe, la adăpost. Se trăgea în continuare, cu arme de foc al căror zgomot se confunda cu cel al petardelor și al aruncătoarelor de grenade. Se trăgea de peste tot: și din clădirile miliției și securității, și din policlinica cu plată, și de pe acoperișurile și din podurile caselor.

Începuseră să comenteze evenimentele, uitîndu-se în același timp spre ecranul televizorului. Întrebarea principală era cine și de unde a deschis focul. Părerile erau împărțite — cum împărțite sînt și acum. Cîneva a văzut cum primele gloanțe au plecat din incinta policlinicii, unii susțin însă că au venit din interiorul clădirii securității, iar alții, în fine, că focul a fost deschis concomitent din mai

multe locuri, ca la o comandă transmisă prin stație. Situația era confuză, mulțimea care stătuse adunată în jurul celor două clădiri dispăruse în cea mai mare parte, militarii au primit și ei ordin să se retragă în cazarmă și să răspundă de acolo cu foc atacurilor acestui „autor necunoscut”. În blocurile din spatele miliției și securității panica era dublată de faptul că, după cît se pare, se trăgea și de pe acoperișurile lor, dar și înspire ele, mai ales spre fereștele în spatele cărora erau bănuite figuri omenesti. Cei mai mulți dintre locatarii se retrăseseră în unghere ascunse — unii s-au adăpostit chiar și în căzile de la baie, singurul loc unde se credeau în depă-

nă siguranță — dar existau și dintre cei care sfidau moartea, din dorința de a observa și, mai ales, de a fi martori activi la evenimente.

Ioan Nemeș tocmai scosese o sticlă de vin pentru a cînsti cu cei doi vestea fugii lui Ceaușescu, cînd o vecină intră pe ușă să anunțe că milițienii și securiștii se pregău. „Au scos un cearceaf pe care l-au atîrnat de perete, veniți să vedeți”.

Au ieșit cu toții în balcon, să privească. Au văzut într-adevăr cearceaful, au văzut și cum ies din cele două clădiri grupuri de milițieni și securiști cuprinși fie de panică, fie de gîndul rezistenței în extremis, retrăgîndu-se unii spre gardul unității militare

iar alții risipindu-se pe aleile dintre blocuri ori ascunzîndu-se după prima ușă. În ciuda focului care încă nu se stînsese de tot, manifestații îi urmăreau spre a-i imobiliza. În cele mai multe cazuri erau prinși și bătuți măr, apoi conduși spre poarta unității militare pentru a fi predați soldaților.

— Fiți atenți, strigă Ioan Nemeș spre un grup de tineri aflați sub balcon, unul a luat-o în partea aceea, vrea să se ascundă după bloc...

În acel moment însă l-a găsit traiectoria unui glonț. I-a perforat mijlocul și imediat după aceea i-a pătruns în ficat și plămîn.

(va urma)



Foto: R. BALINT

Societatea comercială „SIBIF“ S. A. SIBIU

cu sediul în str. Autogării nr. 12,

ORGANIZEAZĂ licitație în data de 29 decembrie 1992, ora 10, pentru închirierea următoarelor spații:

■ Spațiul comercial de la parterul blocului nr. 16, Șoseaua Alba Iulia nr. 52, în suprafață de 153 m.p.;

■ Spațiu pentru amenajare atelier situat pe strada Oțelurilor nr. 69 în suprafață de 45 m.p.

Participanții la licitație vor depune la caseria Societății suma de 5 000 lei.

Licitația se va desfășura la sediul Societății.

Informații suplimentare la telefon nr. 41 57 10.

— 485 —

TURSIB R. A. SIBIU

ORGANIZEAZĂ

în data de 12 ianuarie 1993
ora 10

la sediul din Calea Dumbrăvii nr. 135 Sibiu,
LICITAȚIE pentru vânzarea următoarelor
mijloace fixe:

■ Autobuz IK 211; 2 buc.; val. 2 500 000 +
1 862 121 lei

■ Autobusculantă R 8 135; 1 buc.; val. 700 000 lei

■ Autocamion SR 113; 1 buc.; val. 700 000 lei

■ Autocisternă R 8 135; 1 buc.; val. 800 000 lei

■ Autoizotermă TV 14D-AC; 1 buc.; val. 2 400 000 lei

Condiții de licitație — taxă de înscriere 1 000 lei și 10 la sută din valoare — garanție de participare

Informații suplimentare se pot obține la telefon 42 61 00, interior 25. (483)

S. C. „FRÂNCU“ S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

■ LAMII

■ PORTOCAL

■ HELLAS

Telefon 43 64 06.

— 477 —

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avind puncte în Piața Mare și Parcul Tinerețului,
deschise zilnic între orele 8—20, sâmbătă 8—14,
vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vânzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	438,6	0	438,6	49,99
D.M.	276,84	0	276,84	49,99
F.S.V.	310,1	0	310,1	49,99
L.S.	678,3	0	678,3	49,99
L.I.T.	0,311	0	0,311	49,99
F.F.R.	81,1	0	81,1	49,99
F.B.	13,47	0	13,47	49,99
O.S.	39,3	0	39,3	49,99

— 476 —

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de Infr. „Flamura Roșie” pe numele Dreghiciu Ștefan. O declar nulă. (1659)

DIVERSE

● Autorizat, repar pian, pianine. Str. Semăforului nr. 11, ap. 13. (1657)

● Societatea „Frâncu” S.R.L. Sibiu angajează vânzătoare. Condiții: vechime în comerț 3 ani, vîrsta maximă 30 ani. Tel. 43 64 06. (1661)

● Vînd semi-remorcă Padis 500, nouă, nefolosită, înscrisă în circulație. Telefon 43 64 06. (1661)

COMEMORĂRI

Nimic nu poate șterge durerea care ne-a lovit fără milă, la despărțirea de iubiții noștri frați, cumnați și nepoți ACHIM, ELISA-BETA, RĂZVAN-MIHAI și ROXANA-MARIA TOTAN în tragicul accident din 12 septembrie 1992. Dumnezeu să-i odihnească!

Comemorarea — duminică, 13 decembrie 1992, ora 13, la mormînt.

Familie: Totan, Rodean și Mărginean (P.G.)

Cu mare durere în suflet anunțăm împlinirea unui an de cînd a încetat să mai bată inima celui mai bun soț, tată și naș

AUREL GLIGOR

Nimic nu poate înlocui căldura sufletului tău drag. Dumnezeu să te odihnească!

Sofia, copiii și finii Rodean (P.G.)

**Începînd cu data de
16 decembrie, ora 9,00
firma ROM-PACHER SRL
deschide un magazin
pentru piese de Trabant
în Șelimbăr
str. M. Viteazu nr. 167**

— 486 —

NOTE ♦ INFORMAȚII ♦ NOTE DE CRĂCIUN

Între sărbătorile mari ale Creștinismului, Nașterea Domnului pare a fi cea mai veche și propriu creștină. Tradiția noastră numește Crăciunul „Sărbătoarea creației” și îi dedică o întreagă serie de obiceiuri și datini neasemuit de frumoase, începînd de la colinde și cîntece de stea.

Pe linia tradiției, Muzeul Civilizației Populare „Astra” devine trezorerie al acestor valori, care sînt dovada de necontestat că „a fi creștin înseamnă mai mult decît a-

partenența la doctrină la creștinism”. Gazda va deschide cu acest prilej ușa „casei sale” unui grup de colindători, studenți ai Facultății de Teologie „Andrei Șaguna”.

Concertul va avea loc luni, 14 decembrie, ora 17, la „Galeriile de Artă Populară” din Piața Mică nr. 12.

Vă invităm, iubiți creștini, să vă bucurați împreună cu noi, iar Nașterea lui Hristos să ne fie de folos „nouă și la neamul nostru”.

Marilena CĂBAȘ

SIP

Sindicatul din învățămîntul Preuniversitar Sibiu unul dintre puținele care nu este concurat de fantome „ugesiste”, cu cei aproape 5 000 de membri activi, este o forță de care Ministerul (fedesenist) al învățămîntului va trebui să țină seama în proximele confruntări pentru legea învățămîntului. Vom reveni săptămîna viitoare cu multe, multe amănunte. (I. U.)

3 fiunze la un IFRON

În ziua de miercuri, 9 decembrie în jurul orei 17, un IFROM (capabil de obicei să ridice între 1 și 3 tone) se

ostenea să ridice o grămadă, preț de 3 găleți, de frunze uscate, într-o remorcă trasă de un tractor în prezența a doi vâșnici-gunoieri la colțul străzilor Constantin Noica și Bilea. Felicitările noastre serviciului de salubritate al municipiului! Pe viitor sperăm să scăpăm și de ciștile, care ne invadează habitatul, folosind artileria antiaeriană din dotare. Vă mulțumim. (M. G.)

BALUL BOBOCILOR

Facultatea de Medicină Sibiu organizează marți, 15 decembrie 1992, la Casa de Cultură a Sindicatelor, la ora 17, „Balul bobocilor”.

LOBBY — URI parlamentare

(Urmare din pag. 1)

cu dorințele cetățenilor. Să ne gîndim doar la legislația privind proprietățile imobiliare

naționalizate, sau cea privind învățămîntul etc., care — deși de maximă necesitate — nu au fost încă votate.

Nu ne îndolm că majoritatea cîștigătorilor își aduc aminte de tot ceea ce s-a spus despre lobby-ul organizat de dl. Tom Lantos în Congresul SUA, mai ales în tonalități joase și foarte joase, ea și cînd un lobby ar fi fost ceva similar cu magia neagră. Să nu uităm însă că într-o democrație lobby-ul este o practică obișnuită, în cadrul căreia — dacă e cazul — se grupează chiar și reprezentanți ai unor formațiuni politice rivale. Stă în puterea noastră să demitizăm această abracadabrantă formulă și să o transformăm într-un instrument uzual. Să nu uităm că ajutîndu-i pe cei ce ne reprezintă ne ajutăm pe noi înșine, întărind societatea civilă și mai ales să nu uităm că parlamentarii au fost aleși de noi, pe baza generoaselor lor platforme electorale. Să încercăm deci să-l obligăm să-și respecte promisiunile și să lucreze în folosul nostru.



NINSOARE SI INGRIJORARE

Sarajevo (10 dec. 1992) — Una din cele mai calme dimineți din ultimele săptămîni a găsit locuitorii capitalei îngrijorați de cite mai au de îndurat. Iarna se simte cu rigoriile ei. Joi a nins. Orașul e lipsit de curent electric și apă potabilă. Capitala nu este departe de a capitula.

„Evacuarea capitalei e singura posibilitate de a-i proteja pe locuitori”, a spus liderul sîrb Karadjic, după ultimele succese în asediarea orașului. Propunerea sîrbă este considerată cinică de Si-

ladjic (ministrul de externe al Bosniei).

Bruxelles — Posibilitatea unor bombardamente aeriene asupra unor obiective sîrbe a fost discutată de miniștrii apărării din NATO într-o conferință de două zile, încheiată ieri în capitala Belgiei. Nu s-a ajuns la un acord de păreri asupra strategiei NATO.

Atena — Sute de mii de persoane au participat la o demonstrație de protest pentru folosirea numelui de Macedonia de statul desprins din fosta Iugoslavie. Grecii consideră că folosirea numelui de Macedonia poate duce la pretenții teritoriale față de provincia cu același nume din Grecia.

ELTIN ÎN FATA PARLAMENTULUI

Moscova — Cine conduce Rusia, președintele sau Parlamentul? La 24 ianuarie 1993 cetățenii Rusiei vor trebui să dea un răspuns la această dilemă, în cadrul unui referendum. Președintele Eltin a a-

pelat la popor pentru a-l sprijini. Ziarul „Izvestia”, care nu poate uita episodul în care gărziile parlamentului condus de Hazbulatov, i-a ocupat, nu demult, redacția. Această „armată” a Parlamentului a fost, însă, desființată urgent de Eltin. „Izvestia” într-un editorial, ieri, îl sprijină pe Eltin pentru ținerea acestui referendum. Pentru a aplana tensiunea, Curtea Constituțională a propus o întîlnire Eltin — Hazbulatov. Eltin a refuzat aceasta, motîvind că este obosit.

BULGARIA NU VA FI CONDUSĂ DE UN SOCIALIST

Sofia — Președintele Jelio Jeleu a respins candidatura la funcția de premier a socialistului Petăr Bolandjev, fost disident, pe motiv că n-a renunțat la cetățenia franceză. Candidatul a fost numit în 3 decembrie să încerce să formeze un nou guvern.

Emil PORIMB